

ZPRÁVA DELEGÁTA Z TURNAJE FINAL FOUR ČR U17

26.4. - 27.4.2014 SH Folimanka, Na Folimance 2, Praha 2

Představení družstev:

hlavní trenér:

USK Praha
BK Synthesia Pardubice
TJ Sokol Pražský
BCM Nymburk

Tomáš Grepl
Jan Procházka
Adam Konvalinka
Michal Franěk

Rozpis utkání a výsledky:

Semifinále 26.4.:

USK Praha - BCM Nymburk 76:58

(22:12,34:29.57:47)

USK se vydařil vstup do zápasu. Mohl se opřít o výkon svého lídra Sehnala, který zahájil zápas 8 body a získal vedení týmu 8:0. Nymburk se do zápasu neustále vracel změnami obran, kdy zejména zónová obrana USK útočně přibrzdila. Jenomže Nymburk měl problém na pozici rozehrávače, protože Kotásek si rychle udělal 3 fauly, druhý rozehrávač Bartel si zranil kotník a ze zápasu musel odstoupit. K velké smůle Nymburku se po návratu Kotáska do hry ve 25. minutě stejně zranil i on. I tak se dokázali jeho spoluhráči dotáhnout na 2 body, ale to bylo vše. USK zvládl koncovku 3. čtvrtiny a utkání následně definitivně rozhodl. Rozhodujícím faktorem byla obrovská převaha USK na doskoku, kde dominoval Chaloupka s Dolanským.

BK Synthesia Pardubice - TJ Sokol pražský 73:53

(22:7,39:28,54:39)

Utkání se rozhodlo hned v úvodu, i když Sokolu nechyběla snaha o zvrát v utkání výrazně zlepšeným výkonem ve II. čtvrtině. Ale hodně zkušeně a vyhraně působící Pardubice nepřipustily komplikace a opět výraznou převahou na doskoku si druhou půli zápasu pohlídaly.

O 3. místo 27.4.:

BCM Nymburk - TJ Sokol pražský 58:72

(13:18,27:34,44:51)

Velmi vyrovnané utkání, kde Nymburk postrádal oba své rozehrávače, Sokol Pražský naopak svého střelce Hartiga (nehrál pro zranění ani semifinále). Pražský tým byl neustále o krok vpřed, ale Nymburk opět využíváním zónového presinku s přechodem do zónové obrany nedal nic zadarmo. Rozhodující faktor tohoto utkání byl asi výkon Marka Saviče, který doskákával neuvěřitelných 19 míčů, z toho 12 v útoku a často z nich snadno skóroval. Přidal tak 22 bodů, vždy tím otupil nápor hráčů z Polabí.

Finále 27.4.:

USK Praha - BK Synthesia Pardubice 67:76

(21:19,37:42,49 :63)

Finále bylo velmi důstojné a celý 1. poločas se na palubovce odehrával naprosto vyrovnaný souboj, rozhodující úsek se odehrál mezi 24. a 26. minutou, který Pardubice vyhrály 9:0 a získaly 12 bodové vedení, které i přes enormní, ale příliš individuální snahu, USK již nestáhnul. Výkon Pardubic byl přece jen kolektivnější. K výborným výkonům Kudrny, Nalevanka, Rouba a Formánka se totiž přidal velmi dobrým výkonem Tkáč, který finále hodně pozitivně ovlivnil pro svůj tým. Tým USK se až příliš spoléhal na dvojici Sehnal-Chaloupka. Ostatní hráči nehráli ve finále dostatečně agresivně do koše a neohrožovali ho tak, aby hra týmu byla vyvážená. Nezdálo se mi, že by rozehrávač Sehnal nechtěl hledat volné spoluhráče, ale ti mu mnohdy míč vraceli, aniž by sami o sobě byli nebezpeční koši. To si myslím, že finále rozhodlo.

Pořadí na turnaji F4:

1. místo – BK Synthesia Pardubice
2. místo – USK Praha
3. místo – TJ Sokol Pražský
4. místo – BCM Nymburk

Statistiky jednotlivých utkání jsou k nalezení na webových stránkách ČBF: http://www.cbf.cz/souteze/rozpis-utkani/rozpis_2654.html

Hodnocení jednotlivých družstev:

BK Synthesia Pardubice:

- Tým s nejkolektivnějším pojetím, do skórování se zapojuje vyváženě nejvíce hráčů.
- Herní výkon Pardubic byl bez výrazných výpadků, neustále sebevědomý s velmi houževnatou obranou.
- V postupném útoku je stále patrná snaha o nápich obrany a výhoz, což je pro dorosteneckou hru Pardubic charakteristické již 20 let. Nutno poznamenat, že to všem obranám dělá veliké problémy.
- Tým se navíc opírá v útoku o jednoduché kombinace založené na cloně bez míče. Často se z nich uvolňuje vysoký hráč do vnitřního prostoru, po přihrávce do vymezeného území má tým velmi dobře zažitou spolupráci s hráčem s míčem. Přihrávku do low postu využívají velmi často. Rovněž high low situace jsou v jejich hře často k vidění. Kolektivním pojetím, umí dobře využívat své silné individuální činnosti jednotlivce.
- Pardubice hrály agresivní obranu s tlakem na míč. Po ziscích skórovali často z jednoduchých situací.
- Na turnaji nepoužili zónovou obranu.
- Jejich vítězství bylo zasloužené a jejich aktivní chytrý basketbal byl ozdobou F4.
- Trenér Procházka si na turnaji vzal asi 2 timeouty!
- Hráči s největší perspektivitou pro mužský vrcholový basketbal:
  - Karel Formánek   klasický důrazný tvrdý pivot
  - Martin Roub   vysoký hráč s velmi dobrou střelou
  - Vojtěch Kudrna   ohromný bojovník, orientace spíše na pozici 3
  - Vojtěch Nalevanko   výborné čtení hry, orientace spíše na pozici rozehrávače
- Hráči k dalšímu sledování: Jiří Tkáč

USK Praha:

- Hráči USK odehráli velmi dobrou sezónu, pro skvělou se nepovedl pouze II. poločas finále. Jejich limitem je až příliš velké spoléhání se na svého lídra Sehnala. Hra v některých momentech nebyla dostatečně kolektivní.
- Jejich útok se opírá o výjimečnost tohoto hráče, který je velmi silný v nájezdu a dobře i střílí, snaží se pro něj hrát hodně clonu na míč. Obrany na turnaji na to reagovaly výrazným odstupováním a nutily ho k přihrávkám na další hráče, kteří nebyli tak úspěšní. Nutno poznamenat, že tento tým měl opravdu hodně otevřených trojkových pozic, které proměňoval s nízkou úspěšností, což se v budoucnu může změnit.
- V obraně hráli v drtivé části zápasů osobní obranu. Právě v houževnaté, fyzické a kolektivní osobní obraně byla největší síla tohoto týmu. Zónovou nasadili pouze na krátký úsek při špatném vývoji zápasu s Pardubicemi.
- Ani tento tým nehrál dostatečně aktivní celoplošnou obranu na hráče s míčem, kterou jsem od nich trochu očekával.
- Práce trenérů na USK je zaměřena na vývoj individuality hráče. Což je bezpochyby úkol práce SCM. Je těžké najít hranici mezi optimálními podmínkami pro vývoj jedince a týmovým výkonem. Věřím, že do budoucna se trenérům podaří zlepšit a vyprofilovat individuální činnosti dalších perspektivních hráčů, kteří v týmu jsou.
- Hráči s největší perspektivitou pro mužský vrcholový basketbal:
  - Ondřej Sehnal výborný střelec s agresivním nájezdem, nutná práce na zvládnání stresových situací
  - Kryštof Chaloupka vynikající atlet s výborným citem na doskok, neodmítá situace 1/1, hraje vše čelem ke koši, zapojuje se do střelby z dálky, do budoucna spíše pozice 3
- Hráči k dalšímu sledování: Filip Petružela, Martin Ťažký, Ondřej Kukura, David Chaloupka

TJ Sokol Pražský:

- Sokol se ukázal jako houževnatý tým, který se nevzdal proti Pardubicím a bojoval o návrat do utkání až do posledních vteřin. V utkání o bronz stále tahal za delší konec provazu. Sokol zaslouženě vybojoval bronzovou medaili.

- Tento tým se opírá o výkony kreativního rozehrávače Filipa Čeňka, který velmi dobře čte hru a umí pracovat pro své spoluhráče. Na turnaji se probouzel do optimálního výkonu pomaleji a týmu nejvíce pomohl v bitvě o bronz.
- Sokolové se snaží o agresivní obranu na vlastní polovině a po zisku míče o rychlý přechod do protiútku. V postupném útoku míč putuje z ruky do ruky, hráči hrají velmi nesobecky.
- Na týmu je vidět dlouhodobá a systematická práce jeho trenérů. Doporučil bych v tréninku udržet koncentraci v detailizování individuálních činností, v odstraňování technických nedostatků jednotlivých hráčů. Hráči jako Savič, Hartig a další to v budoucnu určitě prodají.
- Hráči s největší perspektivou pro mužský vrcholový basketbal:
  - Marko Savič   výborný atlet s vynikajícím citem na doskok, nutný rozvoj různých druhů zakončení, hra 1/1
  - Michal Hartig   dobrý střelec, rozvoj hry 1/1 čelem ke koši, rozvoj levé ruky. Na turnaji nehrál pro zranění.
  - Filip Čeněk   klasický rozehrávač, dobré čtení hry, rozvoj jeho nebezpečnosti vůči koše soupeře
- Hráči k dalšímu sledování: Tomáš Bělohradský (po dlouhém zranění)

BCM Nymburk:

- Tento tým zaznamenal v průběhu sezóny největší pokrok, navíc je tým sestaven velmi perspektivně.
- Jeho postup do F4 přes Plzeň byl sám o sobě velkým úspěchem. Na turnaji bojoval za každé situace, nezlomila ho ani ztráta 2 klíčových rozehrávačů.
- V zápasech střídal osobní se zónovou obranou 2-3. Po TH hrál zónový přes 2-2-1 na 2/3 hřiště. Změna rytmu utkání Nymburku pomáhala k úspěšným návratům do utkání.
- Tým byl ve velké míře sestaven i z hráčů 98 a proto bude velmi zajímavé ho sledovat i dalších sezónách, jak se trenérům Nymburku podaří zlepšit individuální potenciál, protože výšková perspektivita v týmu určitě je. Hráči potřebují zlepšit individuální činnosti jednotlivce, získat jistotu v zakončení. Pak půjdou stále nahoru i jako tým.

- Hráči s největší perspektivou pro mužský vrcholový basketbal:
  - Martin Kolář křídlo s dobrou střelou
  - Kotásek Eduard rozehrávač s dobrým somatotypem, dostatečně dynamický, slušné čtení hry
  - Martin Šiler výborný somatotyp na pozici 2
- Hráči k dalšímu sledování: Lukáš Nečas, Jan Mráz, František Kurka

Obecné moje postřehy z turnaje:

- Organizace turnaje byla na velmi vysoké úrovni. Organizování utkání včetně pozápasových rozhovorů, slavnostní zahájení i zakončení turnaje bylo bez chyb, kterých bych si všiml. Navíc statistiky, online přenosy, občerstvení, individuální ocenění. Jednoznačná pochvala organizátorům.
- Velmi příjemná byla návštěvnost turnaje, kde na všechny utkání byla velmi důstojná kulisa, na finále obzvlášť. Ale i semifinále turnaje bylo i díky akci pořadatelů- 3/3 pro mini žáky důstojně zaplněno. Folimanka je v takové kulise velmi kvalitním zázemím.
- Formát turnaje: jasné pozitivum turnaje byla gradace turnaje. Hrál se o vše v každém zápase. To se mi líbilo. Takže asi nový model za mne ano.
- **Individuální vybavenost**
Je velmi potěšitelné, jak velké číslo typově velmi zajímavých hráčů na F4 U17 hrálo. Právě tito hráči se mohou stát nejlepším výsledkem vaší trenérské práce. Doporučil bych velmi soustavnou práci na individuálních činnostech, které budou v budoucnu nositeli výkonu každého z hráčů. Směrem k mužské kategorii by bylo dobré, již vidět zautomatizování těchto činností. Pro názornost například zakončení hákem silnější rukou vysokého hráče při hře zády ke koši by měla být rutina, nikoliv náhoda. Právě v každodenní trenérské práci, kdy u každého hráče musíte mít jasně dané úkoly pro zlepšení, je nutné najít prostor pro

individuální tréninky. Je to boj i s vlastním pohodlím, ale jinou cestou než touto od vás odcházející hráči připravení pro mužský top basketbal nebudou. Oni sami do tělocvičny nepůjdou. Obětoval bych pro to i část týmových tréninků, kdy rozvíjíte herní systémy. Hledal bych prostor navíc, například po sezóně. Materiál máme, teď je to o nás.

- **Absence osobních presinkových obran**

Na F4 U17 jsem prakticky neviděl celoplošnou osobní obranu. Nemluvím jenom o presinku s případným zdvojováním a se snahou o získání míče, ale ani o celoplošném bránění rozehrávače s míčem. Viděl jsem minimum tlaku a snahy dostat hráče s míčem do nekomfortní situace, kdy nemá dostatek přehledu a klidu pro zahájení útoku, nahlášení systému. Pravděpodobně k tomu vedou tyto důvody:

- Trenéři to po hráčích nechtějí
- Hráči to nejsou schopni zvládnout z fyzických důvodů
- Rozhodčí pískají velmi úzkostlivě a hráči se dostávají do problémů s fauly.

Jenomže evropský trend takový druh obrany vyžaduje, každý hráč musí být schopen takový tlak vytvářet, ale i proti němu hrát v útoku. Vyžaduje to po nás neustálý rozvoj obranných schopností, atletičnosti, předvídavosti hráče. Nelze chtít v mužském vrcholovém basketbalu po hráči, který takovou obranu nikdy nehrál, aby ji plnil a aby si v ní věřil! Proto i doporučuji hrát ve větší rotaci (minimálně 9 hráčů), aby bylo fyzicky možno takovou obranu udržet.

- **Nenávyk na box out**

Hodně situací v boji o odražené míče, nebylo řešeno systémově, ale trochu na náhodu spoléháním se na výšku či výskok hráče. Pokud se míč špatně odrazí, máme velký problém, protože hráče nejčastěji ze slabé strany neodstavujeme, nejdeme s ním do kontaktu a dáváme tak velmi často šanci na druhou střelu. To musíme drilovat v tréninku, nestačí o tom mluvit.

- **Nesimulování**

Pozitivní bylo, že jsem neviděl přihrávání faulů, teatrální pády a simulování. Schopnost hrát tvrději, přijmout kontakt a snaha situace ustát je podle mého názoru velmi pozitivním trendem.

- **Týmové chování**

Všechna družstva na F4 U17 se chovala velmi týmově. Nikdo nic nevzdal za jakéhokoliv stavu a bojoval o zvrát do posledních vteřin. Hlad po úspěchu byl značný a lavičky byly neustálou podporou hráčů na hřišti. I vystupování týmů mimo hřiště bylo velmi sympatické. To je dobrá práce od těch, kteří je vedou. Možná to je důvod, proč se tyto týmy dokázaly probojovat mezi nejlepší 4 týmy v ČR.

Zpracoval: Jan Slowiak